

Megjelenik minden vasár-
nap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Szabó Albert könyvnyom-
dájában Kézdi-Vásárhelyt,
hova úgy a lap tartalmi
részét illető közlemények,
mint az előfizetések, hirdet-
mények, nyilvtéri cikkek
stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soron-
ként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gar-
mond-sorért vagy annak
terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beigta-
tásnál 30 krajczár bélyeg-
díj fizetendő.

Magyarország államkormány- zata.

Kézdi-Vásárhely, 1888. július 31.

VIII.

(Honvédelmi ügy.)

Az országos politikában kiváló fontosság-
gal bír honvédelmi ügyünk. Minden értelmes
polgára a hazának tekintetét az állam-kor-
mányzat e részére szereti vetni leginkább,
nem egyébért, mint hogy azon dolgok felett,
melyek a nemzet sorsát döntik el, ítéletet
hozva, azok a közfigyelmet ne kerüljék ki.
Innen van a nagy érdekeltség, mely a had-
ügy s annak vezetője: a honvédelmi minisz-
ter iránt nyilvánul. Elfogulatlan nézeteinket
mi is el fogjuk mondani; erősen hisszük, hogy
minden olyan olvasónak, kit szíkkeblőség,
pártérdek nem vezet, tetszése szerint cselek-
szünk.

A honvédelmi ügy szembevető haladást
mutat. Kormányunk a jó intézkedés- és kivi-
telhez szükséges taktikának eclatans jeleit
tüntette fel; eljárása megfelel a közhajtnak,
mert azt, az ezen irányban fokozódott európai
igényeket, a párhuzamosságot s a nemzeti élet
biztonságát tekintve, meg kellett tennie.

Haladásunk felismerésénél először is a ka-
tonai fegyelem, fegyver-erő és hadászati ügyes-
ség jön tekintet alá s legkivált ama megki-
vántató politikai tapintat, hogy a nagyobb
hatalmakhoz mérve ily irányban meg lett-e
minden czélszerű intézkedés téve. Ha pl.
Oroszország megsértett önrzete Bulgáriával
szemben fegyveres elégtételt követelne: kel-
lene-e félnünk, képes lenne-e hadseregünk a
sokkal kisebb erő dacára is szembeszállani

a nagy tömeggel jóllétünkért, a nemzeti sza-
badságért? Mert hiszen addig van valamely
nemzetnek befolyása, tekintélye, míg hadügye
az általános követelményeknek megfelelhet;
a mint az gyengült: erőtlenné vált a test, az
elnyomott jelen könnyekre kelti, melyek az
egykori boldogságot sirják vissza a multból.

Államkormányzatunkat valóban a józan
politikai elvek vezetik. Daczára a szűk pénz-
ügyi viszonyoknak, a haderő folyton emelke-
dik, minden lehető elkövetetik arra nézve,
hogy harcászataunk a leghatalmasabb népek
harcászataival is aránylag kiállja a versenyt.
Közös hadseregünkre a nemzet jogosult ki-
vántása, az európai felfogások szerint hatott;
ott megteremtette azon életet, melyhez ma a
legszebb jövőt kell kötnünk. A honvédséget,
mely minden alkalommal dicséretesen oldotta
meg feladatát, kellően reformálta; ellátta ama
szükségességekkel, mik elodázhatlanok valának,
mik lehetővé tették azt, hogy jól rendezett
haderőnk figyelmet, félelmet keltsen szomszéd-
aink között. Megteremtette a népfelkelői
intézményt; bölcs politikával úgy tudott hatni
a népre, hogy kevés leszámítással az ország
ma fegyverben van.

Igaz ugyan, hogy a honvédelem ezen meg-
lepő fejlettsége tetemes költségek árán vált
lehetővé, de nem lehet összehuzódni akkor,
midőn határaink biztosítása és véderőnk eme-
lése iránt tartozó gondoskodásban az európai
politikai helyzet folytonos bizonytalansága,
a más államok katonai hatalma és harc-
képességének folytonos fokozása miatt jelen-
tékeny hitelekkel kell igénybe venni.

Hadügyi kormányunk megmutatta körül-
tekintő gondosságát, jóindulatát irántunk.

Azonban, hogy a tények beszéljenek, meg-
mondjuk az igazat.

Meg lett kétszerezve a magyar nyelv tan-
óráinak száma a katonai reátanodákban; e
mellett a hazai kisipar igénybevételét a had-
sereg részéről fokozottabb mértékben helyezte
kilátásba. Ezen jóindulat és éles látásnak ki-
tűnő nyilvánulása az is, hogy a katonai ve-
zény-szónak megváltozása, a hadseregnek
zűrözavara, kettéválasztása nem történt meg.
Mert hiszen nem az a czél, hogy a hadsereg-
be mentől több választóvizet öntsünk, sőt
inkább azon kell lennünk, hogy összetartsuk
azt, mert haladásunknak ez egyedüli biztos
alapja a mai nemzeti ágaskodások korszaká-
ban. Ha azt akarjuk, hogy hadseregünk a
maga egységében sokáig éljen, ne akadjunk
fenn a kicsinységeken, hazaellenes érzelme-
ket részükről irántunk ne tápláljunk; legyünk
elnézőbbek, kövessünk el mindent a hadsereg
igényeivel szemben, mert egy háboru ked-
vező kimeneteli csak így lehet.

Számot tudunk vetni a nehézségekkel, me-
lyek a deficit és a nyilvánuló gazdasági kri-
zis miatt várnak reánk, de nem szabad, hogy
ez megbénítson igyekezetünkben, mert az adó-
nemek helyesebb kihasználása által gondos-
kodva van a szükséges fedezetről. Hogy had-
seregünk tényleges állománya, czélszerű fel-
szerelése emelkedjék, arra égető szükség kén-
yszerít, mert feltűnő kisebbségben vagyunk.
Németország hadseregének teltleges állomá-
nya a szeptennátus életbeléptetése után a fél-
milliót meghaladja; Oroszországi és Fran-
ciaországi már jóval túlhaladta e számot.
Elmondhatjuk azt, hogy ezzel szemben a mi
hadseregünk létszáma nem áll arányban, mert
alig megy 1/4. millióra. Ezen kisebbségünk, ha

A „Székelyföld“ tárczája.

Sirének bánata.

(Legenda.)

Egy napon, a mint a tenger partján elhaladtam,
a kék hullámok között siréneket hallottam panas-
zkodni. A hold fényében buslakodtak.

„Oh jaj! jaj! — mondák — elmúltak az idők,
midőn a föld szép ifjai hívásunkat követve, elszé-
dültek a habok közül kiragyogó csábos idomaink
látta, utánunk jöttek a víz mélyébe és a hullá-
mok által ringattatva, karjaink között édes halál-
lal multak ki. Most hiába hallatjuk dalainkat, mi-
dőn az esthomály ereszkedik a földre le; senki
sem áll meg, senki sem hallgat reánk. Bánatos só-
csókjaink az átvirrasztott éj multával az ébredő
hajnal zajával vegyülnek össze!“

A mint lehajlottam, hogy figyelmesebben oda
hallgassak, egy még sokkal szomorubb hang szó-
lalt meg:

„Esténként, ott alant, aombok között, világ-
gyul egy ablakban és az árnyon meg a redőkön
kereeztül egy alakot látok, ki fejét könyvek fölé
hajtja le. Remélni kezdek, oda kuszok a cserjek
közé, közelebb megyek a kivilágított ablakhoz, a
homok felszakítja finom testemet, ereimből a vér
patakszik. Hallgass meg, te elhagyott munkás, ki
hiábavaló erőlködésed közepette fogyasztod a csó-

kokra szánt időt! Nincs az emberi életnek oly
valósága, mely fölérne az én szerelmem chimará-
jával. Hagyd ott az ést emésztő könyveket! Vesd
meg a hiu tudományt! az én szemeimből olvasha-
tod ki a legédesebb titkot; az én ajkaim ébresz-
tenek majd az igazi öröm tudatára. Oh, jöjj! meg-
tanítlak, mint kell a bűvőrt elővarázsolni, mely
elosztatja a keserveket; karjaim között a legéde-
sebb, a legdrágább üdvöt élvezed! Ámde az, kit
én hívok, mozdulatlan marad, asztalához támasz-
kodik, megveti könyörgésemet és nem figyel meg-
rendítő sohajaimra.“

Elhallgatott. Fölállt egy másik, még sokkal
szomorubb és így szólt:

„Egy nyári éjjelen a mellettem elhaladó hajó
födélzetén egy férfi állt, ki a víz tükrében nézte
az ott visszaverődő égboltozatot. Miután még na-
gyon fiatal volt és szemeiből a szelidség sugárzott,
ugy vélekedtem, hogy szíve sem lesz kegyetlen, és
e reményben megszólítottam. Bámulj engem, te
álmódzó! Nem vagyok-e szebb, mint a te ábránd-
jaid? Van-e oly csillag az égen, mely szebben ra-
gyog, mint az én két szemem, és van-e rózsza, mely
szebben nyílna, mint az én arczom pirja? A távol
országokban, hova a hajó visz, nincs oly édes gyü-
mölcs, mint az én csókomb; a legillatosabb erdő-
ben sem esik oly andalító álmom, mint az én kar-
jaim között, midőn csevegésemmel, mosolygásom-
mal altatlak el. Oh, te, ki számkivetésbe mész,

jöjj hozzám! Szebb hazát nem találsz, és több má-
mort nem élvezhetsz sehol sem! De az, kit én hi-
vogattam, fel sem ébredt álmódzásából; elmerült
a tenger szemléletébe, előtte a roppant végtelen-
ség, háta mögött az egymásra halmozott áru-
csomagok. És akkor tudtam meg, hogy nem a ten-
ger vizén ábrándozott, hanem a csillagok fényé-
nél az aranyakat szemlélte, melyek ott ragyogtak
szétbontott pénzes zacskójában.“

Még egy hang rebegte el fájdalmas panaszát:

„Zajongó sokasággal, csillogó fegyverekkel
telerakott óriási hajó hasított a hullámokat; a
felkelő nap sugarai ezer és ezer vértre és páncélra
estek; mi pedig körülfoztuk a járművet és kacza-
gásunk elegyült a hullámok zugásával, a hajón
felhangzott parancs-szavakkal. Ah, a balgák! ho-
vá mennek? A csatába? A halál elé? A pusztas-
chimárakért, miket az emberek dicsőségnek, be-
csületnek, hazának neveznek? Ennyi ifju szív
szünjék meg dobogni és ennyi friss ajk ne ismer-
jen más csókot, mint a halál hideg csókját? A
vértől áztatott csatamezőn oly jól esik a fekvés?
De higgyetek nekünk, ifjak! A haroz, a fáradal-
mak, a nélkülölések helyett jöjjetek velünk, kik
oly szép szökek és jók vagyunk; a szemtől szem-
be állás helyett inkább a mi közelünkbe jöjjetek.
Oh! jertek, mi vagyunk a szépség, a szerelem, az
öröm. Harcosok! mi vagyunk az élet. A mi vé-
rünk nem széditőbb, mint a sebből kipatakozó vér?
Ha harcolni akartok, ám harcoljatok velünk, hol

a háborútól el is tekintünk, nagyon káros reánk nézve, mert közgazdasági politikánkat kedvezőtlenül befolyásolja és érdekeinket a szomszéd államokkal szemben nem fogjuk tudni kellően érvényesíteni.

Honvédelmi miniszterünk szakember. Ő a mellett van, hogy egyedül ez van hivatva a nemzetnek életet, jövőt teremteni. Derék miniszterünknek kisujjában van a katonai reglement és tudja, hogy meddig mehet és mit szabad tennie. Őszinte lélek, nyílt karakter; nem játszik a szóval, de magával sem enged játszani; megadja azt, a mit ígér; aztán magyarnak is igazán magyár.

Bizva az eddig észlelt haladásban, legyünk megelégedve, reményre kelve a jövő iránt. Képezzé főgondunkat a hadsereg, mert ez van hivatva érdekeinket védeni és tekintélyünket úgy künn mint idehaza emelni; magyar nemzeti életünk e körül fordul meg s különben is a hadseregnek fiai a mi fiaink, kiket e hon nevelt.

A hadsereg köréből. Ő Felsége a király Vilmos főherceg és Ramberg báró lovassági tábornoknak ötvenedik szolgálati évük betöltése alkalmából eddig kifejtett hasznos tevékenységükért legmagasabb elismerését fejezte ki.

Enquete a szeszdó tárgyában. A szeszdótörvény életbeléptetési módzatai fölött Bécsben tanácskozó enquete szombatán befejezte tanácskozásait. A megállapított módzatokat nagybárra helyeselték a szakértők. Leipzigén azon javaslata, hogy a magántulajdonosok mentessenek föl a biztosíték letételének kötelezettsége alól, ha a gyártelep állandó ellenőrizhetőségét kívánják a saját költségükön, elfogadott. Élénk vita után az égetett és édesített szesz 25%-kal adózottat meg. Adler indítványát, hogy a sligovicz fokozata 33%-ban állapítsák meg, az elnök tanácskozással nem bocsátotta, mert ez a törvény keretébe nem tartozik. Mindazáltal a magyar szakértők nagy része rászavazott Adler javaslatára. — Baumgartner osztályfőnök, ki a tanácskozások fölött elnököl, köszönetet mondott a szakértőknek buzgó közreműködésükért, ígérve, hogy a kormány javaslatokat figyelembe fogja venni.

a győzelem biztos... és oly édes! Arassatok diadalt mi felettünk! Nincs kitüntetés, mely többet érne a mi ölelésünknek, és ha foglyul estek, a váltságdíjat is mi adjuk csókok alakjában. De a harcosok hidegen néztek minket, megvető mozdulattal utasítottak vissza. A mint a hajó oldal-falához támaszkodtam, felemelt karomban szurást éreztem; egy lándzsa hideg hegye furdott belé és én visszaestem a hullámok közé, melyeknek vize vépirossá lett."

Ezeket hallva, így szóltam a sirénéhez:

"Ne higgyétek, hogy én sajnálak titeket, ti vesztélyes csábitók! A férfiak komolyakká letetek, kötelességük, hivatásuk foglalja el őket és joggal fordulnak el tőletek; jól tudják ők, hogy ti eltérítetek a legállhatatosabb lelkeket is és megrontjátok a legnemesebb elhatározást; a tudós, a kereskedő, a katona, ha rátok hallgatna, nem menne tovább kitűzött utain. Azt is tudjuk, sőt mindenek felett tudjuk, hogy a mámor, mit ti ígérték, igen rövid tartamu. Oh, ti csalfák! csókjaikat után másnap a halál következik."

A sirének másnap így felelt:

"Az igaz, hogy mi ingatag teremtesek vagyunk. Legkedvesebb játékunkat az erélyvel és férfias-sággal üzzük. Az is igaz, hogy csalfák vagyunk és kedveseinknek az első ölelés után halniok kell. De miféle nyomorult, megvetendő faj lett ti belőletek, mily szegények vagytok ti, mai férfiak, kik az élvek fölé helyezitek a muló hasznát és azt meritek mondani, hogy egy csók nem ér fel a halállal?!"

(Franciaiból.)

SZEMLE.

Az utolsó napokban meglehetősen átalánossá vált az a nézet, hogy a császártalálkozást egyelőre semmiféle diplomáciai akció nem fogja követni. Bécsi jól értesült körökben már azért sem hiszik, hogy a politikai helyzet egyhamar meg fog változni, mert az sem tudható, vajjon a császártalálkozás alkalmával szóba kerültek-e a függőben levő politikai kérdések. Budapestről érkezett felhivatalos jelentések szerint kilátás van ugyan arra, hogy a német császárnak Berlinbe való visszaérkezése után a péterhofi találkozás politikai jelentőségéről tiszta képet lehet majd alkotni, annyi azonban ma is egész határozottsággal állítható, hogy Ausztria-Magyarország és Oroszország viszonya ép olyan most is, mint volt a császártalálkozás előtt és semmi esetre sem javult.

Orosz hadi készülődések hírére veszi a N. Fr. Presse Podvolicszskából, a honnét tudatják vele, hogy az orosz vasutakon a közlebbi napokra nagyobb katonai szállítások vannak bejelentve. Oroszország belsejéből, állítólag a hadgyakorlatok végett, új csapatokat akarnak előre tolni és Serbinovcs és Volocsisk közt elhelyezni. A kereskedőket, kik az egyes állomásokra nagy fakészleteket szállítottak, felszólították, hogy a lehető gyorsasággal rakodjanak ki a vasuti kocsikból, mert azok augusztus hónapban kizárólag katonai célzatra fognak használni.

Kievdén ünneplik az oroszok keresztény hitre való áttérésüknek 900-ik évfordulóját. Az ünnep rendezői: a pánszláv világ kitünőségei, élükön Ignatiev tábornokkal, nagy jelentőségű politikai tüntetéssel akarták ez alkalommal demonstrálni az egész világnak a szláv egységet. Azt hitték, hogy a szláv népek hivatalosan, küldöttségek által lesznek képviselve s hogy Szerbia, Bulgária és Románia bünbánólag fognak elzárándokolni az orosz Mekkába.

De ezek a remények nem valósultak meg s ma már a kievi és pétervári táviratok feltűnően hangsúlyozzák az ünnep egyházi jellegét, melynek nincs politikai célja és jelentősége. Erre a teljes kudarcra a pánszlávok aligha voltak elkészülve és egész befolyásukat latba vetették, hogy a tüntetés sikerüljön. Hitrovo, a hírhedt bukaresti orosz követ, verbuválta a vendégeket Romániában, Szerbiában és Bulgáriában, de fáradságai kárba veszték. A Balkán államok egyike sincs hivatalosan képviselve. Az orosz kosztón élő Mihály ex-metropolita, a diplomáciai szolgálatból rég kikopott Protics Miroszlav nem tekinthető Szerbia képviselőinek. A bolgárok közül Cankov ment el Kievdébe egy csomó emigráns katonatiszttel, és a horvátokat Boszniával és Hercegovinával együtt Uzelac Péter képviseli.

Ferdinánd bolgár fejedelem a legnagyobb szálka nem csak az orosz, hanem a német kormány szemében is. Es ezért éppen nem valószínűtlen a „Daily News” értesítése, melyet állítólag Berlinből vett. E szerint a portát fel fogják kérni, hogy még egyszer szólítsa föl Ferdinánd bolgár fejedelmet Bulgária elhagyására, mert kormányzása a berlini szerződést sérti.

Ezt az értesítést megerősíti a „Berliner Tagblatt”, mely egy Pétervárott kelt hosszabb levélben reflektálva az uralkodók péterhofi találkozására, kijelenti, hogy Németország megegyezett Oroszországgal Ferdinánd fejedelem elmozdítására nézve. A levelező még azt is hozzá teszi, hogy a fejedelem helyettesítéséről is gondoskodtak. Waldemár herceg van helyettesül kiszemelve, a kinek ez esetben a görög orthodox vallásra kellene áttérnie.

A mi különben Bulgária belviszonyait illeti, a fejedelem és miniszterelnök közti feszültség, dacára az ellentétes híreknek, még mindig fennáll.

A Pol. Corr. értesülése szerint a hó 25-én Sztolov és Nacevics miniszterek hosszas ideig értekeztek a fejedelemmel s ez alkalommal a kormány kebelében fennálló differenciákat megbeszéltek. Ez a beszélgetés némileg megszüntette a fejedelem és Sztambulov, másrészt a Sztambulov és konzervatív kollégái közti feszültséget, s így van remény, hogy a kormányválság elkerülhető lesz.

Társadalmi miseriák.

(Vége.)

Helyesen mondja Bien, hogy „az ember legtöbbször olyan, mint a minő az ő lelkének vágyakozása”. Így van valóban; mert a gögös, nagyzó ember nem egyéb, mint meghunyászkodni szerető szolgálélek, ki adandó alkalommal készen áll a szolgálai talpnyalás s az alázatos hízkeledésre.

Mint mondtuk is, a társadalom hemzseg az ilyen nagyzó, gögös emberektől. Azért felvethetné va-

laki ezen kérdést: mi a nagyzási hóbort? Semmi egyéb, mint egy szerencsétlen állapot, melyben az ember megelégedik önmagáról; hiu ábrándokkal, nagy gondolatokkal foglalkozván, negligálja embertársait s a magával egyrangúakat. Kérdhetné valaki azt is: miről lehet fölismerni a társadalomnak ezen kinővéseit?

Arról, hogy míg a szelid és önértetes ember nyílt, őszinte, bátor: addig a nagyzó bizalmatlan, gyenge jellemű, öndicsékvő és gyáva. Mesterkelt minden arczifejezése, melyen a mellett, hogy az önzésnek utálatos képe ül, nem hiányzik némi keveréke a kisebb kötelességek teljesítéséből erényt csináló önelégültségnek sem.

Ha ma jót tevéle vele, holnap már élhetési módod fölül tudakozódik, eldobat a közvéleménnyel, nehogy ő képzelt nagyságában megközelíthető legyen.

De még ezen is túl megy. Kinek társadalmi életét, munkáját komolyság, nemes szellem, társadalmi suly, magasabb cél utáni törekvés jellemzi, ki nem a jelennek, de a jövőnek él és dolgozik, annak útjában áll s minden kitelhetőt felhasznál arra, hogy az igazat és a magasabb eszmék harcosát célja elérésében megakadályozza.

Ha látsz egy kifeszített mellű, merev magatartású, aczéloyzott lépésekkel tova siető, majd a kedvességet, lelketlen vigyorgást, önmegadást magára erőszakoló alakot tova haladni, biztos lehetsz abban, hogy ez azon kiemelkedett nagyságok közé tartozik, kiket egy szerencsés fordulat emelt az ugorkafára. Ha találkozol vele, távolról kémleli főbőlintásodat, mit oly méltóságos mozdulattal fogad, mintha őt imádás-szerű hódolat, kegyes arcjáték illetné meg.

Pedig föl kell ismernünk ebben a nagyon is korlátolt embert, a poltront, a gyáva parvenut. Alig van ma jóra való ember, kinek nevét az ilyen nagyságok részéről itt vagy ott keményebb bírálathoz vagy kicsinyes megszólás ne érte volna. Elismert dolog az, hogy a kicsinyítés, pellengérré való hurczolás a legkaposabb áruccikké nőtte ki magát az ilyenek között.

Átláthatjuk ebből, hogy az ilyen parasiták fejlődése és szaporodása mind rovásunkra, társadalmi életünk fejlődése s közös haladásunk karával, történik. Vajha társadalmunknak ezen irányba megváltoznék s nem kellene tartani jövőre nézve a baj növekedésével egy általános erkölcsi chaostól, mi magát az erős francia népet is el tudta szédíteni Napoleon uralma alatt. Így lenne remélhető csak, hogy a fajszeretet melege erősüljön s összetartóbb legyen a nép, melyre fontos kötelességek várnak.

A nagyzólok fölismeréséről szólva, tehetné valaki azon ellenvetést is, hogy az alaki ismeret csálhat, hogy a látszat nem mindig áll összhangban a belélet világgal. Megvallom, é föltevésnek van jogosultsága, mert hiszen vannak titokteljes, elzárt jellemek, kikkel szemben az emberi itélet tévedhet; de ki tagadhatná azt, hogy az egyéni sajtások között is föl lehet ismerni az igazi embert? Ki az egyenesség határai között mozog, kinek szavai őszinteség, bizalom, ténylet a természetesség jellemzi, nem józan élet-élet követ-e az? Azt hiszem, ez nem lehet más, mint csak igazi ember, kitől távol van minden utálatos nagyzó-lás. De vannak viszont olyan jellemek, kiket az ellenkező gondolatok vetetnek, kiknek minden mozdulatukon meglátszik a — szédélgs. Ezek az ugynevezett kétszínűek, kik úgy forgatják a köpenyeg, a mint azt a körülmények és előnyök javasolják, kik az élet minden viszonyaiban a legegyszerűbbet összekuszálják, a legvilágosabbat pedig összezavarják. Ezekről elmondható, hogy sem szóban, sem tettben nem nyíltak, mert ők maguk sem szeretnék azt; sőt mindig ál-utakon, utvesztőkben bujkálnak; mint a póknak, ugy nekik is sötét zug szükséges hálójuk megkészítésére, s éppen azért egyenes, rövid uton nem haladnak soha.

Azt hiszem, sokakkal egyetérték akkor, midőn kimondom azt, hogy ezek a társadalomnak gyűlöltjei, kik minden nemes tulajdonságot nélkülöző osztályhoz tartoznak az emberiségnek, melynek örökös szegényfoltjai maradnak.

Menzire különbözik ez attól a jellegtől, mit egy valódi értelemben vett nagyság visel egyéni-

ségén! Ez elragad emberségével; köszönni sem tudsz a nélkül neki, hogy a tisztelőben meg ne előzzön, mintha éppen megfordított viszony léteznék köztetek; pedig csak az igazi műveltség tett bizonyosságot önmagáról azzal, hogy az erősebb a gyöngébbet, a nagyobb a kisebbet magához látszott emelni.

A döllyfős és nagyizolás nélküli embernek minden mozdulatán meglátszik az igazi műveltség; át tudja látni azt, hogy minél magasabban áll a nap, annál kisebb az árnyéka. S ez nagyon igaz, mert mentől magasabbra emelkedett valaki, annál inkább kell éreznie, hogy lent van még, hogy nagy házak állanak előtte, melyeknek betöltése végett komoly munka vár rá a jövőben.

Midőn a nagyizolást, tulterjeszkedést kárhoztatni tudjuk, midőn kiemeljük az igazi műveltséget, alázatosságot: legkevésbé sincs szándékunkban azt mondani, hogy az ember igényeket ne tápláljon, hogy csak a közönséges vagy köznapi szokások után vágyakozzék, hanem azt, hogy a szerencse javai még nem boldogítanak, és a kinek vágyai, magasabb igényei nincsenek, ki nem tud a közönséges szokásokon felülemelkedni, az alig érdemel e helyen szót s mintegy inteni körén kívül is esik, mivel nagyon jól tudjuk, hogy ezt csak azok teszik, kiknek sem tehetsége, sem vágya nincs szerepet játszani a közéletben, kiket korlátolt szellemük másra sem utal, mint hogy csendben tengődjenek s ismeretlen homályban éljék le napjaikat.

A ki az ilyen fogyatékoságokat ellensúlyozni tudja, ki képes számot vetni azzal, hogy a különcök önköndi emberek tulajdonai csak: annak elég fejlett ítéllete van, hogy megérthesse azt, miszerint e társadalmi betegségek nemcsak közös fejlődésünket gátolják meg, de műveltségünkről is igen szegényes bizonyítványt nyújtanak.

Szükséges lenne azért a közös haladás érdekében, hogy szavainkban az igazság, szokásainkban s viselkedésünkben a természetesség, érzéseinkben az egyenesség uralkodjék. Szükséges lenne, hogy mindaz, mi az emberek között válaszfalat emel, mi annyi visszatetszésre ad okot, megváltozzék. E nélkül kívánni sem lehet, hogy a kölcsönös bizalom javuljon s a távolság, mi a jelen körülmények között az egymáshoz való közeledést és együtt fejlődést akadályozza, áthidalhatassék.

Scorpio.

V i d é k.

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. július 25.

Tek. szerkesztő ur!

Az iparos önképzőkör, mely egy évi fennállása óta biztos lételemnek már többször szép jelét adta, a megelőző évihez hasonlóan, jól sikerült mulatását folyó hó 22-én a Nyíres erdőben tartotta meg és este folytatta a népkertben.

Az ifju egylet buzgó tagjainak s ezek közül különösen Roth Mihály derek iparosunknak, ki az önképzőkör kezdeményezője, megteremtője volt s ki ezen mulatság bizottsági elnökévé egyhangúlag lett megválasztva, köszönhető, hogy a mulatság — mely nálunk nagyon gyakorivá vált s egyáltalán nem igen pártoltatik a közönség által — igen szépen sikerült.

A kivonulás a zöldbe reggeli 9 órakor zeneszóval történt meg. Közönség szép számmal vett részt s a kedvező idő kellemessé és vidámmá tette a mulatságot.

A rendezőség, mely nagyjából ifju erőkből állott, élén az elnökkel, odaadó buzgalommal fejtett ki. Az érkező vendégeket a legszívesebben fogadta s mindent elkövetett kötelessége teljesítésére.

Nekünk Roth Mihály bizottsági elnök ur szíves meghívása folytán alkalomunk volt tapasztalni házi gazdánk valódi, őnzetlen magyar vendégszeretetét, kinek diszes asztalánál temérdek enni s inni valót pusztítottunk el. Az uzsonna alatt szebbnél szebb pohárköszöntők fűszerezték a vidámsággal teljes mulatságot, melynek csak esti 8 órakor lett vége.

A mulatság folytatására bent a városban a népkert tágas nyári tánczohelyisége volt kijelölve, hol a mulatság szakadatlan jó kedélyvel éjjeli 1 óráig tartott.

A mulatság vége felé érkezett meg Brassóból Schmidt nyugalmazott őrnagy kedves leánya: Schmidt Elíz kisasszony, kinek megjelenése a vendégek között általános feltűnést és érdeklődést keltett. Csak sajnálni lehet, hogy a különben buz-

gó rendezőség nem fogadta; de ezt nem lehet hibául felróni, mert hivatalos tisztjök már ekkor lejárt volt.

Szerény soraim bevégezésekor Roth Mihály urnak, mint bizottsági elnöknek és házi gazdának, buzgóságáért és szívességéért leghálásabb köszönetet nyújtottuk.

Adja az Egek Ura, hogy az ifju, alig 1 éves egylet eddig gyakorlott tevékenységét továbbra is fentartsa; éltesse az Isten annak igazgató választmányát, hogy kitűzött céljukat elérve, az emberiség s a haza javára sikerrel munkálkodhassanak.

Egy egyleti tag.

Gyergyó, 1888. július 28.

Tekintetes szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy egy igen szép eseményről, mely e hó 24-én történt, becses lapjában megemlékezhessem. E napon jött be Gyergyóba főt. Pus-kás Alajos közelebből kinevezett tekerőpataki plebános ur, új állomását elfoglalandó. A jó tekerőpataki hívek, tudomást szerezve lelkipásztoruk érkezéséről, a nagy munkaidő dacára is lovas banderiummal és fogatokkal, szám szerint 32-en, a 18 km. távolságra fekvő „Búcsin” aljáig mentek elébe s várakoztak rá, míg végre 7 órakor oda érkezett a várva várt vendég egy egyikünk által sem ismert pap társaságában. A hatalmas éljenzés, melylyel fogadtattott, szépen visszhangzott a közeli fenyves erdőből. Kölönte József közs. jegyző s a sorból kilépve, igen szépen üdvözölték Tekerőpatak község nevében, örömeinek adva kifejezést, hogy az annyira várt lelkipásztort körükben láthatják. A plebános ur meghatva mondott köszönetet a nem várt fogadtatásért. A szívből jövő beszédet lelkes éljenzés követte, mely után a jegyző ur bemutatá egyenkint a megjelenteket.

Az ismeretlen pap, főt. Bodó Adám ur bemutatásával kedves meglepetésben részesültünk, mert a társaságban voltak egykori barátai és tanultársai is, kik azonban föl nem ismerték; a kik pedig nem örvendhetnének a szerencsés viszont találkozásnak, örvendének azért, hogy az általa kiadott „Vegyes költemények” cz. munka érdemes szerzőjét személyesen is megismerhették.

Porralj megvakondtan értünk 1/9-kor az alfalvi plebániák lak elé; itt főt. Veress Antal plebános urhoz tért be a menet, hol a szomszéd papság jelenlétében a házigazda plebános ur szívélyesen üdvözölte az érkező lelkes urat.

Félórai pihenés után a szelid hold fénye által megvilágított mezőn haladánk tovább; de alig hogy megindultunk, Újfaluban főt. Molnár János plebános ur — érkező pap-társra iránti szeretetének kifejezését adandó — az egész karavánt pár percre vendégszerető asztala köré telepíté. Innen rövid idő múlva elindulván, nemskára Tekerőpatakon voltunk, hol — dacára a késő időnek — a hívek igen nagy száma volt látható az uton és udvaron, kik kíváncsian várakozának új lelkipásztorukra. Az érkező plebános ur 3 taraczkölöccsel s hatalmas „éljen”-kiáltásokkal fogadtott, az ajtónál pedig a főgondnok helyett, ki hajlott kora és gyengélkedése miatt nem fogadhatta, tiszt. Kovács János, Tekerőpatak nagymenyű fia, talpraesett beszéddel üdvözölte az egyházközség nevében, mire a meghatott lelkész ur szívélyes szavakban válaszolt. Véget érven ezzel a nagyszerű és innepélyes fogadtatás, a mi dicséretére válik Tekerőpataknak s a lelkipásztor és hívek közötti jó egyetértésre enged következtetni, a bemutatások történetét meg. Befejezésül pedig az új plebános házigazda adott 40 terítékű vacsorát, melyet igen jó hangulatban költötte, 11—12 óra között a házigazda plebános urtól elbucszván, szétszórtunk.

Nem zárhatom be igénytelen és rövid tudósítástomat a nélkül, hogy szívből ne kívánjam a főt. lelkész urnak, miszerint adjon az Isten új állomása teljes megelégedést; öveze őt állandóan híveinek azon szeretete, melyet ez alkalommal oly szépen nyilvánulni láttunk; legyen a lelkipásztor és hívek között tartós egyetértés, hogy így magasztos hivatását saját és hívei boldogítására igen sokáig teljesíthesse.

Nonnatus.

Fürdői levél.

Előpatak, 1888. július 30.

Szerkesztő ur!

Előre is bátor vagyok kijelenteni, hogy midőn ezen levelet írom, országos katzenjammerem van, a mi talán enyhítő körülményt képez jelen soraim iránt.

Köztudomású dolog, hogy mikor az ember bálba megy, szíve üres, de tárczája tele van, mikor pedig a bálból eljő, megfordítva áll a dolog: szíve tele van, de tárczája üres s azonkívül még katzenjammer is van.

En is most így vagyok. Szemeim minden perc-

ben álmosan csukódnak le, képzeletemben elválnak előttem a tánczó párok, fülemben pedig még most is cseng a „Lilli”-valczer:

„Oh, mily bohó valék,
Mi balga gyermek!...”

Mert hát mulattunk vasárnap. A jóhírű „Annabál”-t az idén is megtartottuk, s méltán sorakozhatik ez a bál is minden tekintetben az előbbiekhöz.

Már vasárnap jókor megkezdették a kocsik a vándorlást a vidékről, ugyannyira, hogy mikor a délutáni zenére kigyűlt a szép közönség, olyan tarka képe volt Előpataknak, a milyen tán soha.

A rendezők örömtől sugárzó arccal jártak-keltek, jó sikert remélve a bálnak.

Reményükben nem is csalótkoztak, mert olyan nagy és szép közönség gyűlt össze este a tánczteremben, hogy azt megnevezhetné volna akármik.

„Három a táncz!” Ez volt a jelszó s a fiatalság meg is felelt ennek. A négyeseket 80 pár tánczolta s a csárdások újrázásában kifáradhatatlank voltak.

A bál a „szegény-kórház” alapja javára volt rendezve, s a mily szép volt a cél, éppen olyan szép volt a jövedelem is.

A hölgykoszorúról kellene említést tennem, de a helyett ezt a történetkét mondom el:

Egyszer egy szerelmes riporter annyira el volt gondolkozva, hogy mikor a diszes leánykoszorút állította össze, azt a leányt, a kivel az egész mulatság alatt társalgott, a koszoruból kifelejtette.

Másnap mikor vizitbe ment, a mama egész komolyan kitiltotta a házból. Sokáig töprengett rajta, hogy miért tették ezt, míg végre megtudta, hogy az egészen az oka a bál referádája volt.

Ez a történet csak annyiban tartozik ide, hogy gondolván, nehogy én is még úgy találjak járnivalóval, mint az a szerencsétlen riporter, legbiztosabbnak találtam egy betű névsort se írni. Anynyit azonban megnyugtatót írhatok, hogy soha életemben annyi szép leányt együtt, mint az előpataki Anna-bálon, sehol sem láttam.

Egy szóval, kitűnően mulattunk.

A viszontlátásra!

E—s A—r.

Különfélék.

— Az erdélyrészi hadtestparancsnok. A hadsereg rendeleti lapjának legújabb száma közzéteszi, hogy Schönfeld Antal br. tábornag, a 12-ik hadtest parancsnoka, a 3-ik hadtest parancsnokává, gráci vezénylő tábornokká és Landwehr-parancsnokká; nyugohay Szvetenay Antal br. altábornagy, a 4-ik-ig-hadosztály parancsnoka, pedig a 12-ik hadtest parancsnokává neveztettek ki.

— Hadgyakorlatok. Az erdélyi részekben állomásozó 24-ik honvéd feldandár idei őszi hadgyakorlatui Seps-Szentgyörgyön fognak megtartatni szeptember 9-től 16-ig. Az erre vonatkozó hivatalos értesítés a városi hatósághoz meg is érkezett a parancsnokságtól.

— Gyergyószentmiklósi levelezőnk írja: Gerőfy Andor jól szervezett operette-társulattal Győ-Szentmiklóson átutazólag 5 előadást rendezett, melyek mindenike a közönség részéről általános megelégedésben részesült. Színe kerületek: „Czigány-báró”, „Koldusdiák”, „Az eleven ördög”, operettek, „A szökött asszony”, népszimfű és Csiky Gergely hatáson tragoediája, a „Vasember”. Ezen előadásokból itélve, őszintén gratulálhatunk az összes játszó személyeknek s ezek közül Nikó Linának, ki úgy a „Czigánybáró”-ban (czigány leány), mint „Az eleven ördög”-ben (vicomte) fényesen működött s jó énekeiért a közönség zajosn megtapsolta s többször a lámpák elé hívta. Ugy Beke Lilla is dicsőretet érdemel kedves játéka és énekeiért. A társulatnál elsőrendű tagok közé tartoznak: Perényi, Gerőfy és neje, Kendy, Fejérváry, Veresné, Daróczy, kik mindnyájan jó gyakorlattal s ügyes játékok által tündek ki. A társulat innen a saisonra a borszéki fürdőre ment, honnan — mint örömmel értesültünk — rövid idő múlva újra városunkba jönnek s akkor alkalmunk lesz e társulatról bővebben szólni. Addig is melegen ajánljuk a fürdő-közönség partfogására.

— Mátyás király emléke. Kolozsvárott, Mátyás király szülővárosában, tudvalevőleg mozgalom indult meg, hogy az „igazságos király” ottani szülőháza emléktáblával jelöltessék meg. A város kiváló férfiból alakult „Mátyás király szobor bizottság” gyakran tart gyűléseket, melyeken az egyes albizottságok beszámolnak az ügy érdekében tett intézkedéseikről. A minap Sigmund Dezső orsz. képviselő elnöklötte alatt tartott ülésen megállapította a bizottság az emléktábla-leleplezés ünnepének programját. Az ünnep szeptember hó közepe táján tartatik. A bizottság oda törekszik, hogy a leleplezési ünnep országos ünnephez méltóan legyen rendezve. A bizottság feliratot intéz ö felsége Ferencz Józsefhez is, hogy magát az ünnepnek képviseltesse. Emlék-beszédet tart Hegedűs Sándor, Kolozsvár város országgyűlési

képviselője. Ezután az emléktáblát leleplezik s a szobor-bizottság elnöke rövid beszéddel átadja a király szülőházát a polgármesternek. A leleplezés után egy alkalmi költemény adatik elő. Délután két órakor a városi vigadóban bankett lesz. Később délután a sétatérén karrusszelt rendeznek, melyben az erdélyi arisztokrácia női és férfi tagjai vesznek részt. Mátyás király korabeli nemzeti díszöltözetben. Ennek keretében fel lesz tűntetve a Mátyás király fekete serege is, megfelelő jelmezekkel. A karrusszelt Bánffy György báró rendezi. Este a városi vigadóban tánczvigalom tartatik. Ugy a tánczvigalom, mint az ünnep jóvedelmét a Mátyás király szobor-alap javára fordítják. Az ünnep alkalmából Kolozsvárra jövő idegenek ingyenes elszállásolásáról is gondoskodva lesz.

— Takó János lelkész, Gyergyó-Ditró ujonan megválasztott plebánosa, folyó hó 29-én foglalta el új állomását s tartotta meg új hívei előtt első miséjét. Tiszteletli azon nap diszes ebédet rendeztek tiszteletére, melyen a szép pohárköszöntések sem hiányoztak.

— A postautalványok összegének emelése tárgyában a közlekedési miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki: Augusztus 1-től kezdve amaz összeg maximuma, mely a belföldi vagy az Ausztriával való forgalomban egy-egy közönséges vagy távirati postautalványra befizethető, vagy egy egy postai megbízás alapján beszédhető, illetve mely-lyel egy-egy postai küldemény utánvétel fejében megterhelhető, a közvetítő posta, illetve posta- és távirat-hivatalok közt való különbség nélkül 300 frtól 500 frtra emeltetik fel. Ugyanez időponttól kezdve a fentjelölt forgalomban nyitva (olvasva) feladott pénzes levélben való elküldés végett csak 500 frtnál magasabb összegek fogadhatnak el. A díjak tekintetében, valamint a megszállott tartományokkal, továbbá a keleten levő cs. és kir. postahivatalokkal és a külfölddel való forgalomra nézve változás nem történik. A m. kir. posta- és távirat-hivatalok az előzők kapcsán figyelemzettnek, hogy augusztus 1-től kezdve 500 frtig terjedő postautalványokat, utánvételeket és postai megbízásokat bármely kir. postahivatal közvetíthet és hogy ennél nagyobb összegű utalványokat még ama postahivatalok sem közvetíthetnek, melyek az ugynevezett „nagy” utalványok be- vagy kifizetésére külön felhatalmaztatnak.

— Az orsz. m. kir. zene- és színművészeti akadémia színeszeti osztályába lépni szándékozókat újból figyelemzetteti az igazgatóság, hogy a beiratások szeptember 6-ik napján kezdődnek, s három napon át d. u. 3-tól 5-ig tartatnak az intézet helyiségében (kerepesi-ut, nemzeti színház bérháza III. em.). Azokat, kik az operai osztályokba ohajtanak lépni különösen is figyelemzettetjük, hogy a nagyméltó-

ságu miniszterium az operai osztályok tandíját a következő tanévtől kezdve 70 frtra emelte fel, s az eddig két évig tartó operai tanfolyamot az 1888/9-iki tanévtől kezdve három évre terjesztette ki. Ezen rendelet a jelenleg első évet végzett operai növendékekre is kötelező. Az operai osztályok évváró szinpadí vizsgálatain azonban ezután csak a második és harmadik operai osztályok növendékei lesznek felléptethetők, míg az első évesek csupán házi vizsgálaton, az intézet szinpadán fogják képességüket bemutatni. Ez alól csak oly növendék számára tehet az igazgatóság kivételt, kit az igazgatóság és tanári kar együttesen, mint különös szorgalmut és tehetsé- gűt, nyilvános felléptetésre érdemesnek tart. A felvételi összes feltételek annak idején egész terjedelmükben is közzé fognak tétetni; addig is az érdeklődőknek az intézet titkára, levélbeli megkeresésre, szívesen szolgál felvilágosítással, s megküldi az intézet alapszabályait, nemkülönben a néhány nap mulva sajtó alól kikerülőendő évkönyvet, melyek expedálására szükséges levél- bélyeg a megkereső-levélhez melléklendő. Buda- pesten, 1888. július hó 20-án. Dr. Váradi Antal titkár.

— A szivarárak drágulásának országszerte érez- hető hatása: mindenfelé csökken a szivarfo- gyasztás. Már két pénzügyigazgatóság adatai konstatálták ezt a csökkenést, ehhez járul most a harmadik. Szegedi lapok jelentése szerint az ottani pénzügyigazgatóság területén a dobányjövődék bevétele százezer forinttal kevesebb volt az idei június és júliusi hónapokban, mint a múlt év hasonló szakában.

— Elveszett folyó hó 25-én éjjel Kézdi-Vásár- helytt egy fejős bival. A ki hollétéről tudomással bír, kéretik Nagy Lajos szeszgyárosurat értesíteni.

— Bobicsek Zsigmond fővárosi könyvkiadó ki- adásában megjelent a Griebel Károly által irt és Szászváros V. Jenő által magyarosított, „A zseb- orvos. Megbizható tanácsadó öngyógykezelésnél” című mű. Természetes, hogy ez után gyógyke- zelni magát senki sem lesz képes; utbaigazítást azonban nyújt s ez elég. Nagy kár, hogy fordító ur a felemlített értekezéseket szintén nem magya- rosította, s ott, a hol felemlítette, teljesen nem kö- zölte. Utbaigazításul azonban ajánljuk e művet. Ára 40 kr.

Apróságok.

Tájékoztató végett.

— Hallom, hogy a maga szép ökre elhullott a járványkor. Mikor volt az? Paraszt:

— Mikor? Várjunk csak, hadd jusson eszembe. Bekiált a házba:
— Anna! Mikor halt meg a bátyám?

A háziasszony.

Fiatalkasszony: De Kati! Mi jut eszébe! Halat megmosni! Hiszen az egész életén át a vízben élt.

Megnyugtató.

Ur: — az ujon fogadott kocsihoz — János, János maga iszik, úgy tetszik nekem.

Kocsis: Mindig csak a nagyságod egész- ségére, mindig csak a nagyságod egészségére.

Tiltakozás.

Az ibolyák nem érdemlik meg, hogy szerények- nek nevezzék őket; hiszen ők az első, a kik ta- vaszzal kidugják fejüket a földből. Tolakodók.

Gyanúsítás.

— Mama, nézd csak azt a flamingó-gólyát azzal a görbe orral; ugy-e, az zsidó gyermekeket hoz?

Modern.

Nő: Vannak-e szép imakönyvei?

Könyvkereskedő: Parancsol nagysá- d katolikust, vagy protestánt, vagy ...

Nő: Akármilyent, mindegy!

181-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő in- tézet javára Karathna község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Könczei György 4 liter rosz, Szabó Albert 1 liter rosz, özv. Ilyés Ferenczné 1 liter rosz, Szakács János 10 l. rosz, Deák Károly 3 kr, Pilbát János 1 lit. árpa, Dobra András 1 liter rosz, Vajna Lázárné 10 kr, Bodó Gergelyné 1 liter rosz, Bodó András 2 liter rosz, Benedek Ignáczné 2 liter fuszulyka, Kerecsi András 1 lit. rosz, Szántó László 1 lit. rosz, Bodó Albertné 10 kr, Kiss Zsigmond 5 liter rosz, Jankó Károlyné 4 liter rosz, Czerjék József 10 lit. borsó, 10 liter gyümölcs, Könczei Simon 2 liter árpa, Könczei Kelemen 20 liter rosz, Könczei Albert 10 liter rosz, Bodó Ferencz 4 liter rosz, id. Ince János 1 liter rosz, Kovács József 1 liter árpa, Fogarasi Ferencz 1 liter árpa, Könczei Lajos 1 liter rosz, Kovács Elekné 1 liter rosz, Forgács Já- nos 2 kr, Veres István 1 liter rosz, Cassagrande Antal 2 l. rosz, Csompör János 1 liter árpa, Bakosi Ádámné 1 liter rosz, Pál András 2 liter rosz, Kosztik Antalné 2 lit. buza, Ilyés Zsigáné 1 liter rosz, Babós Ferenczné 1 liter rosz, Könczei Lászlóné 10 kr.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében ki- fejezett hálás köszönetüket.

Kézdi-Vásárhelytt, 1888. jan. 6.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Vajna Károly,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1888. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1888. június hó 1-től.

Á l l o m á s o k				Á l l o m á s o k			
	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat		Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.12	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.10	7.10		(érk. ind.)	11.16	12.09
Botfalva	"	4.38	7.31	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé) . .	(érk. ind.)	1.07	1.27
Földvár	"	4.56	7.47	Nagy-Enyed	"	1.51	1.47
Mogyorós	"	5.18	8.02	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.08
Apácz	"	5.37	8.14		(érk. ind.)	3.04	2.43
Kőpecz	"	5.58	8.30	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	2.53
Ágostonfalva	"	6.07	8.36		(érk. ind.)	3.51	3.24
Alsó-Rákos	"	6.26	8.52		(érk. ind.)	4.01	3.26
Homoród	"	6.55	9.12	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.00
Kacza	"	7.16	9.25		(érk. ind.)	6.37	6.37
Bene	"	7.39	9.45	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	11.04	11.04
Erked	"	8.03	10.00		(érk. ind.)	11.19	11.19
Héjasfalva (elágazás Sz.-Údvarhely felé)	"	8.36	10.24	Budapest	(érk. ind.)	10.00	6.33
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.03	10.39				
Medgyes	(érk. ind.)	9.13	10.46				
		10.37	11.47				

Brassóból Bukarest felé a vegyes vonat indul délután 1 óra 55 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul reggel 6.45	Székely-Udvarhely	indul este 5.38
Székely-Keresztur	7.40	Bögöz	6.22
Nagy-Galambfalva	8.35	Nagy-Galambfalva	7.03
Bögöz	9.02	Székely-Keresztur	7.45
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 9.45	Héjasfalva	érkezik este 8.46

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.